

De 6 blinde mænd og elefanten

Der var 6 mænd fra Indostan med lærdoms trang i sind.
De ville se en elefant (skønt hver og en var blind).
De ville lære dette dyr at kende ud og ind.
Den første ilede af sted, han tog en dristig tur.
Mod elefantens side bred han faldt i fuld figur.
Han udbrød straks: "En elefant er ganske som en mur."

Den anden følte noget glat en stødtand, dyrets pryde.
Han råbte straks: "Hvad har vi her så skarpt, det er en fryd.
Jeg ser det klart, en elefant er ganske som et spyd."

Den tredje gik til dyret hen.
Han mored' sig fordi hans hænder greb om snabelen, der smidigt vred sig fri.
Han smilede: "En elefant er slangens tro kopi."

Den fjerde rakte hånden frem og rørte dyrets knæ. Han sa': "Hvad ligner dette dyr?
Det ved jo hvert et fæ.
Det er da klart, en elefant Er ganske som et træ"

Den femte rørte øret først og sa': "Det ved de flest'
ja nægt den sandhed, om I tør.
Jeg ved, at dette bæst, den underfulde elefant, en vifte ligner mest.

Så snart den sjette mand var klar,
Han kvikt om halen greb, den svinged' lystigt hid og did, at holde fast det kneb.
"Jeg ved, sa' han, "en elefant er ganske som et reb."

Og disse mænd fra Indostan, de sloges nu verbalt,
de holdt på hver sin mening fast.
Det for dem alle gjaldt, at alle havde delvist ret, dog alle gætted' galt.

Så ofte i en krig om tro, hvor alle vil ha' ret,
man slås i ren uvidenhed, i blind stupiditet.
Man strides om en elefant, som ikke én har set.

John Godfrey Saxe (1816-1887). Oversat til dansk af Thora Heegaard.